

§ 3. Fabryki samochodów i podwozi, które do chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 361) prowadziły przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi, zgłoszą do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w ciągu 2 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia następujące dane w celu rejestracji:

- 1) firmę,
- 2) charakter prawny przedsiębiorstwa,
- 3) wysokość kapitału zakładowego przedsiębiorstwa ze wskazaniem:
 - a) pochodzenia kapitału (krajowy, zagraniczny),
 - b) głównych udziałowców, posiadających łącznie najmniej 75% udziałów,
- 4) skład osobowy władz przedsiębiorstwa (rada nadzorcza, zarząd, dyrekcja),
- 5) miejsce prowadzenia przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi (siedziba władz i wytwórni),
- 6) szczegółowe określenie przedmiotu produkcji (marka, typ i inne cechy charakterystyczne samochodów oraz podwozi), stanowiące obecnie aktualny program produkcji,
- 7) wykaz i charakterystyka urządzeń technicznych, przeznaczonych do produkcji samochodów i podwozi,
- 8) zdolność produkcyjną na okres roczny,
- 9) odpis dowodu uprawnienia przemysłowego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

496.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 października 1935 r.

w sprawie oznaczenia liczby sędziów śledczych do spraw wyjątkowego znaczenia w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu.

Na podstawie art. 5 § 4 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu dwa stanowiska sędziów śledczych do spraw wyjątkowego znaczenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

497.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 października 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o taksie wynagrodzenia gmin za egzekucję należności sądowych.

Na podstawie art. IX p. 2 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

§ 1. Za wykonanie egzekucji na polecenie sądu lub prokuratora gmina pobiera następujące wynagrodzenie: przy sumie egzekwowanej nie wyższej niż 1 zł — w wysokości równej należności egzekwowanej; przy sumie 1,01 — 10 zł w wysokości 1 zł; przy sumie 10,01 — 25 zł w wysokości 2 zł; przy sumie 25,01 — 60 zł — w wysokości 3 zł; przy sumie ponad 60 zł — w wysokości 5% tej sumy.

Jeżeli suma wyegzekwowana nie wystarcza na pokrycie należności egzekwowanej i wynagrodzenia gminy, gmina otrzymuje tylko 5% sumy wyegzekwowanej.

§ 2. Wynagrodzenie gminy ściąga się od dłużnika wraz z egzekwowaną należnością.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lutego 1929 r. w sprawie wynagrodzenia gmin za wykonywanie egzekucji przez organa gminne na polecenie władz sądowych i prokuratorskich (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 121).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*